

MVCRX04TYK3T
prvotní identifikátor

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV- 9393-2/ODK-2020

Praha 20. ledna 2020
Počet listů/stran: 4/8

R O Z H O D N U T Í

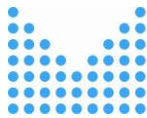
Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „nadřízený orgán“) v souladu s ustanovením § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodlo o stížnosti [REDACTED]

[REDACTED] (dále též jako „žadatel“ nebo „stěžovatel“), ze dne 5. ledna 2020 na postup hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy (dále též jako „povinný subjekt“) při vyřizování jeho žádosti o informace ze dne 24. listopadu 2019,

t a k t o :

Výše úhrady za poskytnutí informací stanovená v oznámení povinného subjektu – hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 9. prosince 2019, č. j. MHMP 2470996/2019, sp. zn. S-MHMP 2380243/2019 se podle § 16a odst. 7 písm. a/ InfZ p o t v r z u j e.

O d ů v o d n ě n í :

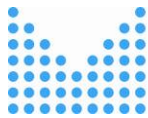
I.

Ministerstvu vnitra byla dne 10. ledna 2020 povinným subjektem (jeho dopisem ze dne 9. ledna 2020) v souladu s ustanovením § 16a odst. 5 InfZ předložena stížnost žadatele napadající výzvu povinného subjektu k zaplacení úhrady spojené s poskytnutím požadovaných informací. Z předloženého spisu vyplynulo následující:

Dne 26. listopadu 2019 byla povinnému subjektu doručena žadatelova žádost o poskytnutí informací. Jejím předmětem byly tyto informace:

1. *Rozpočet v roce 2019 – průřezový a odvětvový, kapitálové výdaje, plán rozpočtu 2020*
2. *Jmenný seznam zvolených zastupitelů v aktuálním stavu – jméno, příjmení, titul, rok narození, vznik a zastávaná funkce, politická příslušnost*
3. *Jmenný seznam zaměstnanců od úrovně statutárního zástupce do úrovně vedoucího oddělení – jméno, příjmení, titul, vznik a zastávaná funkce, rok narození odbornost (V, ÚSO, VŠ), to vše v aktuálním znění*
4. *Organizační struktura, organizační řád, pracovní řád, spisový a skartační řád, to vše v aktuálním stavu*
5. *Předpisy BOZP – stanovení rizik na pracovištích, požární poplachové směrnice, hygienické předpisy, ochrana zaměstnanců, školení, předpisy v oblasti ochranných prostředků, čistících a úklidových prostředků, to vše v aktuálním znění*
6. *Vnitřní předpisy na ochranu osobních údajů, monitorování osob, ochrana elektronických inf. systémů, to vše v aktuálním znění*
7. *Jmenný seznam externích pracovníků v oblasti právních služeb, ekonomiky a ostrahy majetku – název externisty sídlo, IČO, odpovědný zástupce, předmět plnění, finanční ohodnocení, vznik a doba smluvního vztahu, to vše v aktuálním stavu*
8. *Jmenný seznam poradců pro všechny orgány a útvary povinného subjektu – jméno, příjmení, titul, rok narození, odbornost, zařazení ve struktuře, vznik a doba trvání, finanční ohodnocení, to vše v aktuálním stavu*
9. *Jmenný seznam zřizovaných subjektů – název, adresa, IČO, odpovědný zástupce, předmět činnosti, kontakty (webové stránky, e-mail), vše v aktuálním stavu*
10. *Rozsah spolupráce s Vězeňskou službou ČR – název projektu, zaměření, odpovědná osoba, hodnota projektu, doba realizace, finanční spoluúčast jiných subjektů či fondů, plánované projekty.*

Žadatel požaduje informace v listinné podobě (nemá přístup k internetu) a to bezplatně, *neboť je invalida a bez vlastní viny v insolvenčním řízení.*

Povinný subjekt zaslal dne 9. prosince 2019 žadateli oznámení o výši úhrady za poskytnuté informace ve smyslu § 17 odst. 3 InfZ. Spolu s částkou požadované úhrady (3 744 Kč) v oznámení uvedl i způsob jejího výpočtu. *Vzhledem k tomu, že bylo požadováno poskytnutí rozsáhlého množství odlišných a oddělených informací v listinné formě, bylo nutné tisknout velké množství stran dokumentů a tabulek. Povinný subjekt proto požaduje úhradu nákladů za poskytnutí informace.*

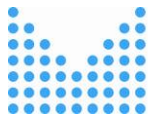
Žadatel však podal dne 5. ledna 2020 proti oznámení stížnost, přičemž především namítal, že *nebyl seznámen se sazebníkem a ve UTOS není možnost užívat internet.* Dále zdůraznil, že *primární povinností povinného subjektu je požadované údaje poskytnout, nikoliv vyúčtovat bez podkladů vysokou částku a spoléhat na to, že žadatel v insolvenčním řízení tuto částku nezaplatí.*

Povinný subjekt předložil nadřízenému orgánu stížnost spolu se související spisovou dokumentací dopisem č.j. MHMP 57054/2020 ze dne 9. ledna 2020. K námitkám stěžovatele pak poznamenává, že *žadateli, o němž je známo, že nemá přístup k internetu, byl ceník překopírován do oznámení o výši úhrady za poskytnutí informace.* Povinný subjekt taktéž podotkl, že *se jedná o velmi specifického žadatele, který podává obdobnou žádost pravidelně a snaží se domoci značného množství informací. Ani v jednom z předchozích případů neuhradil požadovanou částku za poskytnutí informací. Žadatel vzhledem ke své současné situaci (výkon trestu odnětí svobody) požaduje poskytnutí veškerých informací v listinné podobě. Povinný subjekt tedy požaduje úhradu nákladů v souladu se sazebníkem za vytištěné listinné dokumenty. Má za to, že částka 3 744 Kč je zcela adekvátní k množství informací požadovaných žadatelem. Toliko z titulu, že žadatel se nachází ve vězení, mu podle názoru povinného subjektu nenáleží žádné privilegované zacházení a poskytnutí informací bezplatně.*

II.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podané stížnosti a to s přihlédnutím k povaze požadovaných informací (dotazy týkající se personálních záležitostí hlavního města Prahy, rozpočtu hl. města Prahy, organizační struktury, organizačního řádu a jiných vnitřních předpisů a opatření). Tyto záležitosti jsou nepochybnou součástí samostatné působnosti územního samosprávného celku, a proto i žádost o poskytnutí informací jich se dotýkajících byla povinným subjektem vyřizována v jeho samostatné působnosti (srov. § 20 odst. 6 InfZ a *contr.*). V souladu s § 178 odst. 2 správního řádu je v oblasti samostatné působnosti obecně (tj. s výjimkou specifických případů) nadřízeným orgánem kraje (dle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, je hlavní město Praha krajem i obcí) Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že stížnost byla podána včas.

III.

Ministerstvo vnitra přezkoumalo postup povinného subjektu při stanovení výše úhrady nákladů spojených s poskytnutím žádaných informací a dospělo k závěru, že stížnost není důvodná.

V § 17 odst. 1 InfZ je stanoveno: *Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.*

Podle § 17 odst. 3 InfZ platí, že v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Dále je v § 17 odst. 3 InfZ stanoveno, že z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Pokud by povinný subjekt vůči žadateli nesplnil oznamovací povinnost v souladu s § 17 odst. 3 InfZ, nárok na úhradu nákladů podle § 17 odst. 4 InfZ ztrácí. V posuzovaném případě je zřejmé, že povinný subjekt právo na úhradu nákladů uplatnil včas.

Oprávnění žádat úhradu nákladů tedy podmiňuje předchozí písemné oznámení podle § 17 odst. 3 InfZ, ze kterého musí být zřejmé, v jaké výši je úhrada požadována, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla tato výše vyčíslena. To znamená, že požadavek úhrady nákladů v souvislosti s poskytnutím informací dle InfZ musí být v takovém oznámení náležitě odůvodněn.

Nadřízený orgán se následně při přezkumu oprávněnosti požadavku na úhradu nákladů spojených s vyřízením předmětných žádostí zaměřil především na způsob, jímž byla výše úhrady stěžovateli sdělena, resp. zdůvodněna.

Z oznámení o výši úhrady by žadatel měl být schopen posoudit, zda informace, které mu budou vydány, odpovídají předmětu jeho žádosti, a zda povinný subjekt výši náhrady stanovil způsobem odpovídajícím zákonu. V této souvislosti lze odkázat i na důvodovou zprávu k zákonu č. 61/2006 Sb. a k části týkající se § 17 zákona (k bodům 41 a 42), v níž se mimo jiné uvádí: „...Cílem změn v tomto ustanovení je zajistit, aby se žadatel vždy dozvěděl, jakým způsobem povinný subjekt k požadované částce došel, na jakých skutečnostech ji zakládá“. Jinými slovy zasláná výzva musí být dostatečným způsobem a dostatečně konkrétně odůvodněna, tj. musí žadateli řádně zdůvodnit, jaké konkrétní činnosti a v jakém rozsahu povinný subjekt musí (by musel) provést, aby dostal své informační povinnosti, a to tak, aby mohl žadatel nezbytnost požadovaných nákladů přezkoumat.

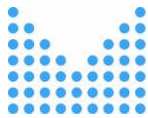
Z předmětného oznámení je zjevné, že **požadovaná částka je tvořena náklady na tisk**. Je zcela evidentní, že **povinný subjekt v řešeném případě účtuje žadateli náklady spojené s pořízením kopií požadovaných informací (dokumentů)**. Výši úhrady za pořízení kopií vypočetl jako násobek počtu stran a příslušné sazby stanovené v sazebníku, přičemž jednotlivě ke každému bodu žádosti poznamenal, na kolika stranách byly vyhledané informace zaznamenané. Je tak třeba odmítnout námitku stěžovatele, že je účtována vysoká částka bez podkladů, neboť z obdrženího oznámení mohl stěžovatel zjistit, jaké dokumenty za vypočtenou sumu získá, resp. kolik stran dokumentů muselo být vytištěno a jaké náklady pořízením kopií povinnému subjektu vznikly.

Nadřízený orgán nemůže souhlasit ani s námitkou stěžovatele, že nebyl seznámen se se sazebníkem. Povinný subjekt totiž s ohledem na omezený přístup žadatele k internetu zahrnul do oznámení o výši úhrady *Sazebník úhrad za informace poskytované podle zákona č. 106/1999 Sb.*, jenž je přílohou nařízení ředitele Magistrátu hl. města Prahy č. 6/2017 k postupu při vyřizování žádostí o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím v Magistrátu hl. města Prahy (a je též zveřejněný na webových stránkách povinného subjektu).

Sazebník úhrad je možno na jedné straně chápat jako interní akt směřující vůči pracovníkům povinných subjektů bez externích závazných dopadů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. 8 Ao 4/2011-22), ovšem na straně druhé jeho existence je podmínkou pro uplatnění požadavku úhrady nákladů a jednotlivé sazby předurčují maximální úhradu požadovatelnou povinným subjektem za jednotlivé položky. V sazebníku nemohou být vymezeny jiné sazby jiných nákladů, než které předvídá již zákon (§ 17 InfZ) a dále, konkrétní sazby přípustných nákladů musí odpovídat pravidlům stanoveným v nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím

Ustanovení § 17 InfZ umožňuje žádat úhradu nákladů spojených s *pořízením kopií*. Pakliže povinný subjekt v daném případě žádal úhradu nákladů spojených s pořízením kopií a odesláním informace žadateli, postupoval v souladu se zákonem. Jak již bylo zdůrazněno, výše úhrady nákladů musí být v konkrétním případě stanovena na základě jednotkových sazeb určených v sazebníku úhrad za poskytování informací (§ 2 odst. 1 a 2 a § 3 nařízení č. 173/2006 Sb.), přičemž tyto sazby musí v zásadě vycházet ze skutečných přímých nákladů povinného subjektu.

V dalším kroku se nadřízený orgán zabýval nejen správností výpočtu uplatněné náhrady za pořízení kopií, ale i tím, zda byla příslušná sazba správně určena. Předně uvedené nařízení v § 2 odst. 3 povinným subjektům ukládá, aby výši úhrady stanovily na základě jednotkových sazeb. Pokud nikoli, stanoví ji jiným prokazatelným způsobem, zejména na základě individuální kalkulace nákladů.

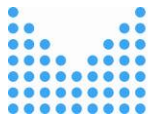

Sazebník by proto měl v zásadě vždy určit konkrétní jednotkovou částku spojenou s určitým nákladem a pouze tam, kde takový způsob není možný nebo není vzhledem ke konkrétním podmínkám daného povinného subjektu vhodný, bude možné akceptovat, pokud sazebník odkáže na náklady, které vzniknou až v souvislosti s vyřizováním konkrétní žádosti.

Podle § 3 odst. 2 nařízení č. 173/2006 Sb. *se sazby stanoví v sazebníku na základě aktuálních nákladů a odhadu jejich vývoje v příslušném účetním období podle platných účetních zásad. Konkrétní sazba tedy musí, resp. měla by co nejpřesněji odpovídat skutečným nákladům, které povinný subjekt s vyřizováním má, resp. bude mít.* Z povahy sazby jako *obecného a zejména předběžného* vyčíslení nákladů spojených s poskytováním informací ovšem vyplývá, že sazby zpravidla nebude možné určit s absolutní přesností, tedy tak, aby povinný subjekt byl vždy schopen „na korunu přesně“ prokázat způsob jejich kalkulace, a to nejen protože se jedná o odhad *pro futuro*, ale i protože většina těchto nákladů není evidována odděleně. Typicky právě náklady povinného subjektu na pořizování kopií jsou obvykle evidovány bez bližšího rozlišování jako součást nákladů na administrativní činnost, což neumožňuje jejich následnou přesnou identifikaci; náklady na zaměstnance nejsou detailně vykazovány podle druhu jejich činnosti apod. Pro popsanou nemožnost absolutní přesnosti stanovení sazeb je proto třeba připustit, nelze-li určitou sazbu odvodit od nákladů, které povinný subjekt s odpovídající činností (pořizováním kopií) skutečně má, že daná sazba bude určena na základě objektivního, „rozumného“, kvalifikovaného odhadu nákladů, které povinný subjekt s danou činností zřejmě mít bude.

Proto pokud nadřízený orgán při přezkumu konkrétní povinným subjektem požadované úhrady nákladů přezkoumává i zákonnost sazby v sazebníku, nemůže se zaměřit jen na posouzení, zda sazba zcela přesně odpovídá výdajům povinného subjektu v dané oblasti (takový přezkum zpravidla nebude ani reálně možný), ale může i zvažovat, zda výše sazby řádově odpovídá nákladům, které povinný subjekt s danou činností má nebo může mít, tzn., zda výše sazby není objektivně nepřiměřená. Jinak řečeno, **přezkum výše sazeb uvedených v sazebníku je založen na posouzení jejich adekvátnosti a nikoli jejich absolutní přesnosti. Jestliže sazby úhrad nevybočují z objektivně akceptovatelné výše (zejména z hlediska srovnání s obdobnými náklady jiných povinných subjektů či s cenami v komerční sféře), lze jejich výši považovat za odpovídající zákonu.**

Podle § 4 nařízení č. 173/2006 Sb. *stanoví povinný subjekt v sazebníku sazby za pořízení 1 kopie v závislosti na druhu kopie a použité technologii kopírování. V případě informací obsažených v publikacích a tiskovinách vydávaných povinným subjektem se výše stanoví ve výši ceny za příslušný výtisk, poskytuje-li se informace formou prodeje tohoto výtisku.* Sazba by pak měla být stanovena konkrétní částkou ve vazbě na formát kopie (např. A4, A3 apod.) a na způsob jejího provedení

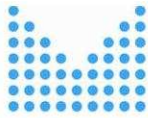

(jednostranná, oboustranná, barevná, černobílá). Povinný subjekt může „jednotkovou sazbu“ za poskytnutí kopie stanovit *přesným výpočtem*, pokud je schopen na základě svých účetních nebo jiných záznamů náklady na pořizování kopií přesně vyčíslit. Pokud by povinný subjekt zvolil tuto cestu, mohl by při výpočtu zohlednit *veškeré*, osobní i věcné, *náklady* na provoz kopírovací techniky (papír, toner, oprava, údržba, pořízení stroje, obsluha kopírovacího stroje apod.), přičemž jednotková sazba za jednu kopii by byla dána podílem těchto nákladů a celkového počtu všech kopií pořízených povinným subjektem za dané časové období. Zjevná nepraktičnost (a patrně i nereálnost) uvedeného způsobu stanovení sazby, daná tím, že povinné subjekty zpravidla nebudou schopny přesně určit ani *náklady* ani *celkový počet pořízených kopií*, neboť náklady spojené s provozem kopírovacích strojů, jejich údržbou, s provozem tiskáren apod. obvykle nejsou evidovány odděleně od ostatních nákladů spojených s administrativním provozem povinného subjektu, vede k možnosti stanovit jednotkové sazby jejím *kvalifikovaným odhadem*, resp. na základě *v místě obvyklé komerční ceny*. Sazbu za pořízení kopie proto bude možno považovat za adekvátní i tehdy jestliže její výše bude přibližně odpovídat cenám kopií v komerčních kopírovacích centrech v sídle povinného subjektu.

I na základě provedeného srovnání ceníku několika kopírovacích center v hlavním městě (dostupných na internetu), **nadřízený orgán uzavírá, že neshledal relevantní důvod k pochybnostem o správnosti určení výše sazeb za pořízení kopií v sazebníku povinného subjektu.**

Pokud jde o stěžovatelovu námitku, resp. požadavek, aby mu informace byly zpřístupněny povinným subjektem bezplatně, uvádí nadřízený orgán následující. Je pravdou, že s ohledem na § 3 odst. 3 nařízení vlády č. 173/2006 Sb. má povinný subjekt možnost v sazebníku úhrad nákladů za poskytování informací stanovit *částku, do jejíž výše nebude po žadateli úhradu nákladů vzniklých na základě jedné žádosti požadovat*, či stanovit *další případy, v nichž nebude po žadateli úhradu nákladů vzniklých na základě jedné žádosti požadovat*. Vzhledem ke skutečnosti, že úhrada nákladů za poskytnutí informace je soukromoprávní povahy, lze uvažovat o situaci, že by se povinný subjekt v konkrétním případě rozhodl, že po žadateli úhradu za poskytnutí informace požadovat nebude. Tyto skutečnosti však nic nemění na tom, že neexistuje právní nárok na bezplatné poskytování informací, a to ani z důvodů sociálních. Naopak zákon výslovně umožňuje žádat úhradu nákladů spojených s vyřizováním žádosti o informace jako legitimní a přiměřené opatření, které nenarušuje právo na informace.

Na základě výše uvedeného Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že povinný subjekt postupoval při stanovení výše úhrady za poskytnutí informací požadovaných stěžovatelem v žádosti ze dne 24. listopadu 2019 v souladu se zákonem.

IV.

S ohledem na výše uvedené Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán podle § 16a odst. 7 písm. a/ InfZ potvrzuje výši úhrady stanovenou v oznámení povinného subjektu ze dne 9. prosince 2019, č.j. MHMP 2470996/2019, sp. zn. S-MHMP 2380243/2019.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 16a odst. 9 InfZ ve spojení s § 152 správního řádu podat rozklad.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

v z. JUDr. Adam Furek
zástupce ředitelky odboru

Rozdělovník:

1. Stejnopis rozhodnutí bude doručen (do datové schránky) povinnému subjektu – hlavnímu městu Praze, odboru Kancelář ředitele Magistrátu, Jungmannova 36/31, 110 00 Praha 1, ke sp. zn. S-MHMP 2380243/2019
2. Stejnopis rozhodnutí bude oznámen podle § 16a odst. 9 InfZ žadateli doručením do vlastních rukou s dodejkou – [REDACTED]
3. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Pavla Šupková
tel. č.: 974816593
e-mail: odbordk@mvcr.cz